

Zbudimo se iz prepričanja, da slovenščina ni več ogrožena

Delo, 24. septembra

Indijanski pesnik Simon J. Ortiz, pripadnik plemena Akoma, ki so ga tako kot druga plemena severnoameriški priseljenci z enako zločinsko strastjo pobijali kot bizone, in jih skorajda iztrebili, tako ene kot druge, je nekoč rekel: »Samo zaradi jezika smo«. Kajti jezik je duša človeka, in tudi ko mu je vzeto vse, tako dostojanstvo kot svoboda, ima še vedno svoj jezik, v katerem lahko celo napiše pesem. Zatorej prepričajmo okrog uporabe angleščine v našem visokošolskem sistemu, nikakor ni pravda za oslovo senco, ampak resno vprašanje, ki se ga je treba lotiti ne le v luči zakonodajno pravnih vprašanj, ampak predvsem in zlasti z vidika naše suverenosti in samobitnosti. Vsi tisti, ki menijo, med njimi tudi spoštovani in svetovno priznani znanstvenik prof. dr. Roman Jeral, da je sedaj slovenščina »na varnem«, saj je eden od uradnih jezikov Evropske unije, se motijo. Slovenščina je enakopravna le toliko, da jo v evropskem parlamentu in drugih ustanovah EU konsekutivno prevajajo. Ali se naš premier pogovarja z nemško kanclerko v slovenščini? Nikakor ne, saj bi to pomenilo, da angleško ali celo nemško ne zna, kar bi bila za doktorja pravnih znanosti sramota.

Vemo, da jeziki umirajo: vsak mesec dva. Res jih še vedno skoraj 7.000, ampak njihovo izginjanje se dogaja s pospeškom. Kajti tudi na področju jezikov se že dolgo dogaja imperialistično osvajanje ne le bogastev t.i. tretjega sveta, ampak načrtno uvajanje sodobne *lingue france*, ki je angleščina. Ko sem bi pred leti na mednarodnem pesniškem festivalu na Kitajskem, kitajskih pesnikov sploh niso prevajali v enega od drugih (velikih) svetovnih jezikov. Na vprašanje, zakaj temu tako, so mi vljudno pojasnili, da se bomo tako ali drugače slej ko prej vsi morali naučiti tega (njihovega!) največjega jezika.

Zavzemanje za slovenščino, ki je naš materni jezik in uradni jezik naše države, ni pomanjkanje samozavesti. Nikakor! Je predvsem poudarjanje naše samobitnosti in suverenosti, saj govorimo jezik dveh milijonov

ljudi (če štejemo še Slovence po svetu, nas je potem še za kakšnih 400.000 več), jezik, v katerem je bila leta 1550 napisana prva knjiga!

In kot je UO DSP v svoji izjavi opozoril že 30. maja, ne gre le za zakon (Novela zakona o visokem šolstvu) ki je slabo napisan, kar je ugotovila tudi Zakonodajno pravna komisija Državnega zbora RS, ampak je tudi pot, ki skozi t.i. internacionalizacijo vodi v komercializacijo in končno v privatizacijo visokošolskega sistema v Republiki Sloveniji. Zato in samo zato je zavzemanje za rabo slovenščine na vseh ravneh vzgoje in izobraževanja, od vrtcev do podiplomskega študija, znak naše zrelosti, samozavesti in pokončnosti. Na kar nas opozarja tudi pesem Edvarda Kocbeka Lipicanci, v kateri je zapisal, da so se »cesarji z lipicanci pogovarjali samo po slovensko«.

Ivo Svetina

Društvo slovenskih pisateljev, predsednik